

**การพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนา
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี**
**Developing a model for empowerment of internal supervision within
educational institutions toward development management of learning English
for communication, private school teacher Ubon Ratchathani Province.**

จิตตวดี ทองแก้ว | Chittawadee Thongthua

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี

Supervisor, Ubon Ratchathani Provincial Education Office

Corresponding Author email: chitta_th@hotmail.com

(Received: 26 August 2022, Revised: 27 December 2022, Accepted: 28 December 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) พัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 3) ประเมินผลรูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่าง วัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน 70 คน ครูผู้รับผิดชอบงานการนิเทศภายในของโรงเรียน 70 คน และ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 70 คน จำนวน 210 คน การสุ่มใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป ของ Krejcie and Morgan สุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พัฒนารูปแบบโดยการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 9 คน วัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง จากโรงเรียนระดับประถมศึกษา และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนละ 9 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบงานการนิเทศ 2 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 6 คน รวม 18 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกตกระบวนการดำเนินงาน แบบสอบถาม และ แบบประเมินการจัดการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานีมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) ($SD.=0.95$) 2) รูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี มีองค์ประกอบของรูปแบบคือ แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการ การวัดและประเมินผล และแนวทาง/เงื่อนไข ปัจจัยการนำรูปแบบไปใช้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ 2) การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 3) การวางแผนและ

การจัดทำโครงการนิเทศ 4) การดำเนินงานการนิเทศ 5) การประเมินผลการนิเทศ 6) การสร้างบรรยากาศที่เสริมพลังในการนิเทศ และ 3) ผลการประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า 3.1) โรงเรียนเป้าหมายมีการปฏิบัติงานตามขั้นตอนการดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาทั้ง 6 ขั้น และมีการปฏิบัติตามตัวชี้วัดของแต่ละขั้นตามกระบวนการดำเนินการของรูปแบบทุกตัวชี้วัด 3.2) การดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี มีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3.3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษา, การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the state of empowerment in supervision within educational institutions towards the development of learning management in English for communication, to develop a model of empowerment in supervision within schools towards learning management in English for communication subject, and to evaluate the empowerment model in supervision within educational institutions to develop learning management in English for communication subject. The samples in Objective 1 were 70 private school administrators, 70 school supervision teachers, and 70 English language teachers. The sample was randomized by school unit, the sample size was determined by Krejcie and Morgan's prefabricated table and multistage random sampling. The tools used were questionnaires and interview forms. In Objective 2, a draft model was developed by a group discussion of 9 experts. In Objective 3, an action research was conducted, 18 samples were specifically selected from primary and secondary schools, comprising 1 school principal, 2 supervision teachers, 6 English teachers. The tools used were operational process observations, questionnaires, and learning management assessments. Data were analyzed by statistical means, standard deviation, and content analysis.

The research results were found that: 1) The current state of empowering supervision within schools to develop learning management in English for communication, Ubon Ratchathani private school teachers practiced at a moderate level ($\bar{X}=3.33$) (SD.=0.95). 2) The empowerment model for internal supervision to develop English language learning management for communication teachers in private schools in Ubon Ratchathani Province consisted of basic concepts, principles, objectives, action steps, Measurement and Evaluation, and Conditional Guidelines and Implementation Factors. The operation process consists of 6 steps, which are the study of current conditions, problems and needs, motivation for performance, planning and preparation of supervision projects, supervision operations, supervision evaluation, and Creating an empowering atmosphere in supervision. 3) The results of the evaluation of the empowerment model in supervision within the school on the development of English language learning management for communication were found that The target schools operate according to the 6 action steps. and follow all the indicators of each step according to the implementation process of the model. In implementing the empowerment of supervision within schools to develop English language learning

management for communication, private school teachers in Ubon Ratchathani province were generally at the highest level. The overall learning management ability of English for communication teachers was at the highest level.

Keywords : empowerment of supervision within educational institutions, management of learning English for communication

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ประชาคมโลกเกือบทั่วโลกใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล เผยแพร่ข่าวสารและวิทยาการต่าง ๆ กันมาช้านาน ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือการสื่อสารสำคัญในโลก ปัจจุบัน ผนวกกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ การดำรงชีวิตประจำวันของประชาคมโลกสามารถเชื่อมต่อกันเป็นเครือข่ายโยงใยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทั่วโลก มีการกระจายข้อมูล ข่าวสารอย่างรวดเร็ว ความล้ำหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารที่ใช้ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ บนโทรศัพท์มือถือมีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงส่งผลให้ข้อมูล ข่าวสาร วิทยาการต่าง ๆ สามารถเข้าถึงง่าย สะดวก รวดเร็ว เพิ่มปริมาณ และมีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกประชาคมอาเซียน จากกฎบัตรสมาคม แห่งประชาชาติอาเซียนได้กำหนดไว้ในข้อที่ 34 ระบุว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน (The working language of ASEAN shall be English) (กรมการปกครอง, 2558) ดังนั้น ความสามารถ ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยจึงเป็นทักษะจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต

จากผลการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยดัชนี EF English Proficiency Index ซึ่งเป็นองค์กรที่จัดอันดับประเทศจากความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้ดัชนีวัดระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษ พบว่า ปี 2017 ประเทศไทยมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในอันดับที่ต่ำ (Low proficiency) คือ 45.35 คะแนนจาก 100 คะแนน อยู่ลำดับที่ 14 จาก 16 ประเทศในทวีปเอเชียอยู่ลำดับที่ 62 จาก 70 ประเทศทั่วโลก และ ในปี 2018 มีคะแนน 48.54 คะแนนจาก 100 คะแนน อยู่ลำดับที่ 16 จาก 21 ประเทศในทวีปเอเชีย อยู่ลำดับที่ 64 จาก 88 ประเทศทั่วโลก โดยผลการทดสอบของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2011-2016 ประเทศไทยอยู่ระดับ ‘ต่ำมาก’ (Very low proficiency) มาโดยตลอด มีเพียงช่วงปี 2017-2018 เท่านั้นที่สามารถทำคะแนนอยู่ในระดับ ‘ต่ำ’ (Low proficiency) (EF Education first, 2561: ออนไลน์) และจากผลการสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านภาษาอังกฤษของประเทศไทยในภาพรวมที่ผ่านมานับเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำอย่างต่อเนื่อง หากพิจารณาจากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดสองวิชาคือคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้มีนโยบายเร่งด่วนในการยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มระดับความสามารถให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ดังนั้น ให้ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของประเทศไทย ออกแบบหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน การวัดประเมินผล พัฒนาครู กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ที่ เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เริ่มจาก ฟัง พูด อ่าน เขียน ส่งเสริมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ส่งเสริมการยกระดับความสามารถการใช้ ภาษาอังกฤษจัดกิจกรรม และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถภาษาอังกฤษ เช่นการจัดค่ายวิชาการสอง ถึงสี่สัปดาห์ช่วงปิดภาคเรียน เพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องจากครึ่งวัน เป็นทั้งวัน จัด สภาพแวดล้อมกิจกรรมในโรงเรียนให้เหมาะสม ยกระดับความสามารถการจัดการเรียนการสอนของครูให้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้น การสื่อสาร (CLT) เป็นไปตามกรอบหลักของ CEFR ประเมินความรู้พื้นฐาน ของครู ฝึกอบรมครู ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถด้าน ภาษาของครูและนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาคือการ เพิ่มโอกาสการศึกษาและการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มี ระเบียบวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) การที่จะทำให้เยาวชนไทย ทุกคนได้เรียนรู้หลากหลายและส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษา สิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพ การศึกษา คือ “ครู” เพราะเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุด ในกระบวนการจัดการศึกษา ครูสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถ ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ (เฉลียว อยู่สีมารักษ์, 2552 ; สมหวัง พิธิยา นุวัฒน์, มยุรี จารุปาณ, และกรรณิการ์ บาร์มี, 2545) และในขณะเดียวกัน “ครู” จะต้องได้รับการพัฒนา ความรู้และทักษะให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องมีการจัดระบบสนับสนุน การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2555) ได้ กำหนดแนวทางพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 สู่ความเป็นมืออาชีพโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Professional Development) พัฒนาครูในภาวการณ์สอนจริงที่โรงเรียน (On the Job Training) โดยวิธีการ นิเทศแบบระบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ดังนั้นหากต้องการให้คุณภาพการศึกษาเป็นไปตาม นโยบายดังกล่าวจะต้องอาศัยกระบวนการนิเทศการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) เนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น เป็นกระบวนการ ชี้แนะ และให้ความร่วมมือต่อการจัดกิจกรรมของครูเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2556) หรืออาจกล่าวได้ว่าการนิเทศเป็นการสร้าง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน (Professional Learning Community) เพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง และประสบความสำเร็จ

การเสริมพลังอำนาจ (Empowerment) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นในการพัฒนาความสามารถของบุคคล เพื่อให้สามารถกระทำการใด ๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ การเสริมพลังอำนาจจึงได้รับความสนใจจากหลาย

สาขาวิชา การเสริมพลังอำนาจเป็นแนวคิดทางการบริหารที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการบริหาร (Scarnati, & Scarnati, 2002) และนำมาใช้อย่างกว้างขวางในวงการบริหารมาตั้งแต่ปี 1980 จนถึงปัจจุบัน โดยยอมรับว่าการเสริมพลังอำนาจสามารถพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Clutterbuck, & Kernaghan, (1994) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการเสริมพลังอำนาจให้ผู้ปฏิบัติงานว่า นอกจากจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพแล้วยังมีประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน ทีมงาน และองค์กรอีกหลายประการ เนื่องจากการเสริมพลังอำนาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความกระตือรือร้น และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีการแบ่งปันข้อมูลที่สำคัญจำเป็นในการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีมีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับ งานด้านวิชาการ การนิเทศการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา ดำเนินงานแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ในระดับจังหวัดโดยมีโรงเรียนเอกชนเป็นโรงเรียนในสังกัด ในขณะที่ การทดสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) วิชาภาษาอังกฤษได้สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ประกอบด้วย 4 สาระ คือ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และ 4) ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยกำหนดจำนวนข้อสอบในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าสาระอื่น ๆ เนื่องจากเป็นสาระที่สำคัญ และเน้นการสื่อสารซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ข้อมูลผลสัมฤทธิ์จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระดับจังหวัดกับระดับประเทศแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ โดยมีข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี (ปี พ.ศ. 2560 – 2561) ดังนี้ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปี พ.ศ.2560 ระดับจังหวัดมีคะแนน 31.91 ระดับประเทศ 34.97 ปี พ.ศ.2561 ระดับจังหวัดมีคะแนน 34.16 ระดับ ประเทศ 38.24 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปี พ.ศ.2560 ระดับจังหวัดมีคะแนน 29.06 ระดับประเทศ 30.78 ปี พ.ศ. 2561 ระดับจังหวัดมีคะแนน 27.71 ระดับประเทศ 29.81 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปี พ.ศ.2560 ระดับ จังหวัด มีคะแนน 24.99 ระดับประเทศ 29.47 ปี พ.ศ.2561 ระดับจังหวัดมีคะแนน 26.45 ระดับประเทศ 31.89 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561:ออนไลน์) ซึ่งจะเห็นได้ว่า สาระที่ 1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสาระที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนาทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ และทักษะการสื่อสาร

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีมีความตระหนัก และเห็นความสำคัญในปัญหาดังกล่าวจึงได้เสนอโครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และได้รับการอนุมัติงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ 2561 เพื่อขับเคลื่อนบูรณาการการดำเนินการโครงการดังกล่าวในระดับจังหวัด โดยผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ศึกษานิเทศก์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงได้รับมอบหมายให้เป็นคณะทำงานขับเคลื่อนโครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นการดำเนินงานแบบบูรณาการในระดับจังหวัด และในฐานะศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบโรงเรียนเอกชนในจังหวัดซึ่งมีหน้าที่พัฒนางานวิชาการและงานนิเทศการศึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษา จึงค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ หารูปแบบการนิเทศที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการ

พัฒนาสถานศึกษา พัฒนาครู พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญของครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ยังคงเผชิญปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนากระบวนการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อนำผลการศึกษา ในครั้งนี้เป็นแนวทางในการเสริมพลังอำนาจการนิเทศภายในสถานศึกษาให้ครูมีความสามารถในการทำงาน และ มีความพึงพอใจในงานอันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี และ
3. ประเมินผลรูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธี
 - 3.1) ประเมินการดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี
 - 3.2) ประเมินการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของครูวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชน

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 70 คน ครูผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน 70 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 70 คน การสุ่มใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป ของ R.V.Krejcie and R.W. Morgan ทำการสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) และผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน และแนวทางการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนจาก 3 โรงเรียน จำนวน 9 คน โดยเลือกจากโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก อย่างละ 1 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) แบบสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน และแนวทางการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศ

ภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผ่านการ หาค่าความเที่ยงตรง โดยผู้เชี่ยวชาญ 7 คน การหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach

ขั้นที่ 2 สร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดำเนินการโดยการจัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) มีผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1) ผู้บริหารระดับสูงในการบริหารระดับจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี วุฒิปริญญาเอกและเกี่ยวข้องกับการนิเทศโดยการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2) ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี วุฒิปริญญาเอกและเกี่ยวข้องกับการนิเทศโดยการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3) กลุ่มนักวิชาการระดับอุดมศึกษาที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี วุฒิปริญญาเอกและเกี่ยวข้องกับการนิเทศโดยการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือแบบสนทนากลุ่ม

ขั้นที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้ให้ข้อมูลขั้นนี้ ประกอบด้วย 1) บุคลากรของโรงเรียนอนุบาลน้องหญิง จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบการนิเทศ ช่วงชั้นละ 1 คน รวม 2 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 คน 2) บุคลากรของโรงเรียนพรเมตตาคริสเตียน จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบงานการนิเทศ ช่วงชั้นละ 1 คน รวม 2 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 คน การดำเนินการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และการวิจัยเชิงพัฒนา โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ 2 วัน จากนั้นจึงนำรูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปใช้กับโรงเรียนที่เป็นแหล่งข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบสังเกตการดำเนินงานการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) แบบสอบถามสภาพการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 3) แบบประเมินการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งหาค่าความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ 7 คน

การดำเนินการวิจัยทั้ง 3 ขั้นใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสังเคราะห์ข้อมูลเขียนเป็นความเรียง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ การเสริมพลังอำนาจครู ทฤษฎีการเสริมพลังอำนาจ หลักการเสริมพลังอำนาจ การนิเทศการศึกษา การนิเทศภายในสถานศึกษา หลักการนิเทศภายใน รูปแบบการนิเทศภายใน การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ด้วยวิธีการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม เป็นฐาน (Activity Based Learning)

ระยะเวลา ที่ใช้ในการสร้าง พัฒนา และเผยแพร่รูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี ดำเนินการระหว่างปีการศึกษา 2562-2563

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี เห็นว่าสภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) ($SD.=0.95$) เมื่อพิจารณาแต่ละชั้นพบว่าทุกชั้นมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากสูงที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ขั้นการสร้างบรรยากาศที่เสริมพลังในการนิเทศ ($\bar{X}=3.49$) ($SD.=1.12$) ขั้นการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=3.43$) ($SD.=1.08$) ขั้นการดำเนินการนิเทศ ($\bar{X}=3.35$) ($SD.=1.01$) ขั้นการวางแผนและการจัดทำโครงการนิเทศ ($\bar{X}=3.30$) ($SD.=1.00$) ขั้นการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ($\bar{X}=3.18$) ($SD.=0.86$) และขั้นการประเมินผลการนิเทศ ($\bar{X}=3.06$) ($SD.=1.03$) ตามลำดับ

สภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี จากการสัมภาษณ์ พบว่ามีการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การวางแผนและการจัดทำโครงการนิเทศ การดำเนินงานการนิเทศ การประเมินผลการนิเทศ การสร้างบรรยากาศที่เสริมพลังในการนิเทศ ทุกชั้นปฏิบัติได้น้อย

คุณลักษณะการเป็นครูที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี เห็นว่ามีคุณลักษณะหรือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) ($SD.=0.76$)

2. รูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี มีองค์ประกอบประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการ การวัดและประเมินผล และแนวทาง/เงื่อนไข ปัจจัยการนำรูปแบบไปใช้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ 2) การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 3) การวางแผนและการจัดทำโครงการนิเทศ 4) การดำเนินงานการนิเทศ 5) การประเมินผลการนิเทศ 6) การสร้างบรรยากาศที่เสริมพลังในการนิเทศ

3. ผลการประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1 ผลการประเมินการดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยการสังเกตพบว่าโรงเรียนเป้าหมายมีการปฏิบัติงานตามขั้นตอนการดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาทั้ง 6 ขั้นตอน และมีการปฏิบัติตามตัวชี้วัดของแต่ละขั้นตามกระบวนการดำเนินการของรูปแบบทุกตัวชี้วัด

3.2 ผลการศึกษาการดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยการสอบถามผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่ามีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับดีที่สุด ($\bar{X}=4.50$) ($SD.=0.51$) เมื่อพิจารณาแต่ละขั้นพบว่าขั้นที่มีการปฏิบัติได้สูงสุดเรียงตามลำดับ คือ ขั้นการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.62$) ($SD.=0.46$) ขั้นการสร้างบรรยากาศที่เสริมพลังในการนิเทศ ($\bar{X}=4.53$) ($SD.=0.61$) ขั้นการดำเนินการนิเทศ ($\bar{X}=4.53$) ($SD.=0.57$) ขั้นที่มีการปฏิบัติในระดับดี คือ ขั้นการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ($\bar{X}=4.47$) ขั้นการวางแผนและการจัดทำโครงการนิเทศ ($\bar{X}=4.42$) ($SD.=0.56$) และขั้นการประเมินผลการนิเทศ ($\bar{X}=4.37$) ($SD.=0.76$) ตามลำดับ

3.3 หลังการใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนเอกชน ผ่านไปแล้ว 1 ปีการศึกษา ผู้นิเทศภายในและผู้วิจัยประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ดีที่สุด ($\bar{X}=4.53$) ($SD.=0.33$) ด้านที่มีผลการประเมินสูงสุด คือ ด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.69$) ($SD.=0.47$) รองลงมาคือด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.54$) ($SD.=0.50$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.52$) ($SD.=0.58$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.46$) ($SD.=0.58$) ตามลำดับ ส่วนด้านสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ มีผลการประเมินต่ำที่สุด โดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.42$) ($SD.=0.58$)

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) ($SD.=0.95$) ทั้งนี้เป็นเพราะการดำเนินการนิเทศภายในมีกระบวนการ ขั้นตอนมาก การดำเนินการนิเทศให้สมบูรณ์จะต้องบูรณาการกับกระบวนการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินงานกับงานตามภารกิจหรือนโยบายอื่น ๆ นอกจากนั้นการนิเทศภายในยังเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย จึงทำให้การดำเนินการนิเทศภายในมีความซับซ้อนขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง และยังเป็นการนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแล้ว ปัญหาการนิเทศอาจเกิดจากผู้นิเทศยังขาดความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนเป็นที่ยอมรับของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนก็เป็นได้ กระบวนการนิเทศการศึกษาที่กล่าวอ้างนั้นมีแนวคิดของนักการศึกษาที่สนับสนุนคือแนวคิดของ วัชรรา เล่าเรียนดี (2556) ที่กล่าวไว้ว่ากระบวนการนิเทศการศึกษาประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ 6 ขั้น คือ 1) การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาพร้อมกันกำหนดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา 2) ระบุปัญหา เลือกวิธีการแก้ปัญหาและวิธีการนิเทศ 3) วางแผนแก้ปัญหา วาง

แผนการนิเทศ เลือกเครื่องมือสังเกตการสอน 4) ประชุมก่อนการสังเกตการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับ 5) สังเกตการสอนตามแผนที่กำหนด และ 6) ประชุมเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและให้ข้อมูลย้อนกลับ ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากสัมภาษณ์ ที่พบว่า การเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารปฏิบัติได้น้อยในทุกชั้น และทุกตัวชี้วัด การนิเทศส่วนใหญ่ เป็นการพูดคุยกันในประเด็นที่เป็นปัญหาในห้องเรียนขณะจัดการเรียนรู้ ระหว่างผู้เกี่ยวข้องเท่านั้น หรือการ นิเทศโดยการชี้แจง การแจ้งในที่ประชุมที่มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องในภาพรวม ยังขาดการมอบหมายงานที่ชัดเจน ทำให้ผู้รับผิดชอบการนิเทศทุกฝ่ายขาดทิศทางการปฏิบัติ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญา กาญจน์ ศรีเนตร (2558) ที่พบว่าสภาพการนิเทศภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ผล การศึกษาของ อภิญา เดชโคบุตร, และสำเร็จ ยุธชัย (2563) ที่พบว่าสภาพปัจจุบันการนิเทศภายใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คุณลักษณะการเป็นครูที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีคุณลักษณะหรือมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) ($SD.=0.76$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษยังขาดความรู้ความเข้าใจ จึงไม่มั่นใจในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พร้อม ๆ กับมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง คิดว่าตนเองเป็นผู้บรรยายที่ดีจึงไม่ยอมรับ วิธีการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ยังจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหา ความจำมากกว่าการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือ ปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธนันท์ รชตะไพโรจน์ (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชน ผลการศึกษาพบว่า ครูยังขาด ความตระหนักและกระตือรือร้นในการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้เนื่องมาจากขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการแนวคิดรวมไปถึงการออกแบบหลักสูตร วิธีการสอน อีกทั้งแรงจูงใจให้ครูเปลี่ยนรูปแบบการสอนมีน้อยมาก เนื่องจากการวัด ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ขึ้นอยู่กับคะแนน O-NET จึงทำให้ครูมีรูปแบบการสอนแบบตัวเข้มเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ให้กับนักเรียน จึง ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ตอบสนองการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติที่ต้องใช้เวลานานและต้องมีการ บูรณาการในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และครูยังขาดเทคนิคและวิธีการวัดผลแนวใหม่ ครูไม่สอนตามแผนการสอน ไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระอื่นมาก และไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ

2. ผลการพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า องค์ประกอบของ รูปแบบประกอบด้วย หลักการแนวคิด วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการ แนวทาง/เงื่อนไขการนำรูปแบบ ไปใช้ การวัดและประเมินผล โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และ ความต้องการ 2) การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 3) การวางแผนและการจัดทำโครงการนิเทศ 4) การ ดำเนินงานการนิเทศ 5) การประเมินผลการนิเทศ 6) การสร้างบรรยากาศที่เสริมพลังในการนิเทศ ผลการ พัฒนารูปแบบดังกล่าวเกิดจากรูปแบบการเสริมพลังอำนาจฯ ได้ผ่านการดำเนินการตามวิธีการเชิงระบบเพื่อ พัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบ โดยใช้การวิจัยและพัฒนา มีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นที่ 1 วิจัย ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัจจุบันที่เป็นจริง หรือการประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่เป้าหมายให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการศึกษาวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาทิ

ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์บุคลากรในพื้นที่จริงในสถานศึกษาเป้าหมาย รวมทั้งการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์หามาสังเคราะห์ไปสู่ขั้นที่ 2 คือการพัฒนา เป็นการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา โดยนำผลจากขั้นที่ 1 มาพัฒนานวัตกรรมซึ่งหมายถึง ร่างรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น แล้วนำไปสู่กระบวนการตรวจสอบคุณภาพ ของรูปแบบโดยใช้กระบวนการอิงผู้เชี่ยวชาญ ด้วยการจัดสนทนากลุ่ม โดยมีผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 15 คน ซึ่งมีประสบการณ์เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาครบทุกแขนงเพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบการเสริมพลังการนิเทศภายในสถานศึกษาว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพื่อยืนยันผลของรูปแบบว่าสามารถนำไปใช้ได้จริง จึงนำไปสู่ขั้นที่ 3 วิจัย เป็นการนำนวัตกรรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย แล้วประเมินประสิทธิผลของนวัตกรรม ด้วยการประเมินความสามารถในการดำเนินการเสริมพลังอำนาจ และการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นจุดประสงค์สำคัญของรูปแบบฯ กระบวนการดังกล่าวใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods) กระบวนการเหล่านี้จึงสามารถยืนยันถึงประสิทธิภาพของรูปแบบได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Meason, Albert, & Kheduri (1995) กล่าวว่าขั้นตอนการพัฒนาแบบประกอบด้วย 5 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นศึกษาและรวบรวมปัญหา 2) ขั้นพัฒนารูปแบบ 3) ขั้นทดสอบรูปแบบ 4) ขั้นนำไปใช้เพื่อจะได้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ และ 5) ขั้นปรับปรุงรูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบฯ ในการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ อีระ รุญเจริญ (2550) เสนอแนะว่ารูปแบบมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ระบบและกลไก ของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินผลรูปแบบ และ 6) เงื่อนไขของรูปแบบ

3. ผลการใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี

3.1 ผลการประเมินการดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า โรงเรียนสามารถดำเนินการตามรูปแบบได้โดยมีการปฏิบัติการ ตามกระบวนการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษา 6 ขั้น ทุกขั้นมีการปฏิบัติชัดเจน มีร่องรอย หลักฐานปรากฏทุกรายการตามตัวชี้วัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการดำเนินงานการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาตามรูปแบบแต่ละขั้นผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการอิงผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนของรูปแบบมีความเหมาะสมในการปฏิบัติการ ตัวชี้วัดในขั้นตอนการนิเทศได้นำกระบวนการเสริมพลังอำนาจครูเข้ามาบูรณาการ สนับสนุนให้การนิเทศภายในมีพลังในการสร้างแรงบันดาลใจให้ครูผู้ปฏิบัติงานเกิดพลังอำนาจในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน เป็นกระบวนการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในสถานศึกษา เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ เป็นประโยชน์ต่อครู ทีมงานโรงเรียน และผู้เรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่ส่งเสริมให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ ทำให้ครูได้รับการพัฒนาและช่วยเหลือในเรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมาย ส่งผลให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง ดัง

แนวคิดของ Hansen, & Postlethwaite, (1994) ได้กล่าวว่ารูปแบบที่มีประโยชน์และอยู่ในขอบข่าย การวิจัย ควรมีคุณลักษณะ ดังนี้ 1) รูปแบบควรจะนำไปสู่การทำนายของผลที่จะเกิดภายหลังได้ด้วยข้อมูลจากการสังเกต ที่เชื่อถือได้ 2) โครงสร้างของรูปแบบ ควรจะแสดงให้เห็นถึงบางสิ่งบางอย่างที่เป็นกลไกเชิงเหตุผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ต้องการศึกษา รูปแบบนี้จึงสามารถใช้ได้ทั้งในเชิงทำนายและเชิงอธิบาย 3) รูปแบบควรจะให้ คำอธิบายที่ช่วยขยายความรู้ในแนวคิดใหม่ และนำไปสู่การแสวงหาองค์ความรู้ที่ต้องการศึกษาได้มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของยูริตา ซาปัญญา (2554) ที่กล่าวว่า การเสริมพลังอำนาจเป็นกระบวนการส่งเสริมให้ ครูมีศักยภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และแนวคิดของ Smith (1996) ที่กล่าวว่า การเสริมพลังอำนาจให้ประโยชน์ต่อทุกคนในองค์กร กล่าวคือ ผู้บริหารได้รับประโยชน์จาก การทำงานบรรลุเป้าหมาย และผลงานที่มีคุณภาพ ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานมากขึ้น มีความ รับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงาน เพิ่มความมั่นใจในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ผู้รับบริการได้รับบริการอย่างมี คุณภาพ องค์กรจึงมีความเจริญก้าวหน้า ในขณะที่ สัจด์ อุทรานันท์ (2530) กล่าวว่า กระบวนการนิเทศ การศึกษาเป็นการปรับปรุงและพัฒนาคุณสมบัติอันดีระหว่างบุคคลทางการศึกษาก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์และ ความร่วมมืออันดีระหว่างบุคคลทางการศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของวนิดา สิมพล (2564) ที่ทำ การวิจัยการพัฒนาแบบการนิเทศแบบชี้แนะและเสริมพลังอำนาจเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล เป็นรูปแบบเชิงปฏิบัติการ (Practical Model) มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) เนื้อหา 3) กระบวนการ 4) วิธีการ นิเทศ และ 5) ระบบสนับสนุน มีผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศฯ พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีคะแนน เฉลี่ยความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร้อยละ 80.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 70 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศฯ โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้เสีย พบว่า รูปแบบมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก โดยมีความ สอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับสูง

3.2 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของครูผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษซึ่งประเมินจาก การวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยและผู้รับผิดชอบการนิเทศ ภายใน ได้ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ ในระดับดีที่สุด ($\bar{X}=4.53$) ($SD=.0.33$) ทั้งนี้เพราะการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษา เป็น รูปแบบเชิงแนวคิดทางการนิเทศการศึกษาที่เป็นแบบแผนความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Model) ของ องค์ประกอบต่าง ๆ ในรูปแบบที่ใช้ความรู้ด้านพฤติกรรมเป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ โดยมีจุดเน้นคือการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของครูที่สังเกตได้ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคคลเฉพาะราย มีการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ผู้บริหารโรงเรียนครูผู้รับผิดชอบการนิเทศ ภายใน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน ดังแนวคิดของ Joyce & Weil (1996) ที่กล่าวว่า การนำการเสริม พลังอำนาจ (Empowerment) เข้ามาบูรณาการให้เป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการดำเนินการของรูปแบบเพราะ เชื่อว่าการเสริมพลังอำนาจเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ การนิเทศการศึกษาก็นับเป็นกระบวนการสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้

บรรลุดัตุประสงค์อย่างมีคุณภาพ เป็นกระบวนการส่งเสริม สนับสนุน แก้ไข ปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิติมา ปรีดีติลล (2532) ที่กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความจำเป็นต่อความเจริญงอกงามของครู แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วก็ตามแต่ครูยังจะต้องปรับปรุง ฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในขณะที่ทำงาน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานศึกษาธิการ ภาค 3 (2563) ที่ทำการศึกษาศาภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินการในระดับมาก และรายด้านพบว่ามีการดำเนินการในระดับมากทุกด้าน

ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$) ($SD.=0.50$) ทั้งนี้เพราะกระบวนการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาครูภาษาอังกฤษเป็นการเฉพาะ เป็นรูปแบบการนิเทศที่สนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกันในการพัฒนางาน พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ครูมีอิสระในการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงาน และเปิดโอกาสให้ตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ในขณะที่เดียวกันแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism ที่ให้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการมีปฏิสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง เมื่อครูภาษาอังกฤษได้รับการเสริมพลังในการนิเทศภายใน เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมทางภาษาที่มีความเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skills) ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูมีความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง จนเกิดเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ดังที่ Clutterbuck & Kernaghan (1995) กล่าวว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจจะก่อให้เกิดคุณลักษณะที่สำคัญในตัวบุคคลคือ 1) เป็นผู้ที่มีเป้าหมายในตนเอง 2) มีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง 3) มีความรับผิดชอบ 4) มีความพึงพอใจในงาน 5) มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร 6) สามารถแก้ปัญหา จัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำรูปแบบไปใช้

1.1 ก่อนนำรูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในสถานศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี ไปใช้ ผู้บริหารจะต้องคอยส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับบุคลากร

1.2 เนื่องจากรูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในฯ มี 6 องค์ประกอบ ที่มีการดำเนินงาน สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง การนำไปใช้ต้องดำเนินการตามรูปแบบครบทุกส่วนทุกขั้นตอน เพื่อที่จะได้ผลตามเป้าหมาย ที่วางไว้และเกิดประสิทธิภาพของรูปแบบ

1.3 บุคลากรครูในสถานศึกษาต้องเปิดใจกว้างในการพัฒนาและยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น และพร้อมในการพัฒนานตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเสริมพลังอำนาจในการนิเทศภายในต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ และระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา เพื่อเป็นการตรวจสอบผลการวิจัย หรือทำการวิจัยเพื่อค้นหาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

2.2 ควรสังเคราะห์องค์ประกอบหรือตัวแปรอื่น ๆ ด้วยการศึกษาในเชิงปริมาณ (Factor Analysis)

2.3 ควรนำรูปแบบและวิธีการของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการวิจัยและพัฒนา ในหลักสูตรการพัฒนาอื่น ๆ หรือใช้กับการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรกลุ่มอื่น ๆ

2.4 ควรศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาวิธีการเสริมพลังอำนาจการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนบุคลากรสายอื่นที่ได้รับการพัฒนาไปแล้ว ความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมที่คงอยู่และยั่งยืนได้อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กิตติมา ปรีดีดิolk. (2532). *การบริหารและการจัดการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.
- กรมการปกครอง. (2558). *คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารงานปกครอง*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
- อาสารักขาตินแดน
- เฉลียว อยู่สีมารักษ์. (2552). *“คำขวัญวันครู” หนังสือที่ระลึกงานวันครู พ.ศ. 2552 ครั้งที่ 53*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.
- ชญาภาณูจ ศรีเนตร. (2558). *รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *การบรรยายรายวิชาสัมมนาการบริหารการศึกษา รูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ*. ม.ป.ท.: ม.ป.ท. (เอกสารอัดสำเนา)
- พัทธนันท์ รชตะไพโรจน์. (2559). *การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชน อำเภอมือง จังหวัดลำพูน. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*.

- ยุวธิดา ขาปัญญา. (2554). *การเสริมสร้างพลังอำนาจของครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยทฤษฎีฐานราก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วนิดา สิมพล. (2564). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบชี้แนะและเสริมพลังอำนาจเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (CEP Supervisory Model) ที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในยุคดีดิจิทัล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2. เลย : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2*
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สัจด์ อุทรานันท์. (2530). *การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561) *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ค่าสถิติภาพรวมแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด. (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2561 จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PRV/ReportPrvByPrv.aspx?mi=3>.*
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, มยุรี จารุปาน, และกรรณิการ์ บาร์มี. (2545). *การพัฒนาวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *การพัฒนาศึกษานิเทศก์แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปีของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *รายงานการวิจัยเรื่อง ภาพการศึกษาไทยในอนาคต 10 - 20 ปี*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 3. (2563). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานศึกษาธิการภาค 3. ราชบุรี : สำนักงานศึกษาธิการภาค 3*.
- อภิญา เดชโคบุตร, และสำเร็จ ยุธชัย. (2563). *ความต้องการจำเป็นในการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์, 4(1)*.
- Clutterbuck, D. and Kernaghan, S. (1994). *The power of empowerment*. London: Kogan Page.
- EF Education first. (2561). *EF English Proficiency Index*. (2016). Proficiency Trend. Retrieved from <https://www.ef.co.th/epi/regions/ asia/thailand/> สืบค้นเมื่อ 13 กันยายน 2562

- Hansen,T. & Postlethwaite. N.T.. (1994). *The international encyclopedia of education*, 2' ed, New York: Pergawon press Inc..
- Joyce, B, and Weil, M. (1996). *Model of teaching*. 5th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Meason, M.H., Albert, M., and Kheduri, F. (1995). *Management : Individual and organization effectiveness*. New York: Haper.
- Scarnati, & Scarnati. (2002). Empowerment: the key to quality. *The TQM Magazine*, 14 (2).
- Smith, J. (1996). *Empowering people: How to bring out the best in your workforce*. London: Kogan Page.